

'BEST SELLERS' AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN

▶▶▶

King és el primer autor de *best sellers* que ha publicat un relat exclusivament a Internet. La seva última novel·la, la primera després de l'accident, és *La chica que amaba a Tom Gordon* (Plaza & Janés).

John Le Carré (Poole, 1931) va ser membre del servei d'espionatge britànic abans de fer-se mundialment famós amb la seva tercera novel·la, *L'espia que tornava del fred*. A les seves obres, el mestre indiscutible del *thriller* exerceix de defensor de les víctimes del capitalisme ferotge. *El jardiner constant* (62 en català i Plaza & Janés en castellà) pretén denunciar els abusos i la immoralitat de les grans multinacionals, en aquest cas les farmacèutiques, capaces de comercialitzar un nou medicament contra la tuberculosi que no ha estat ana-

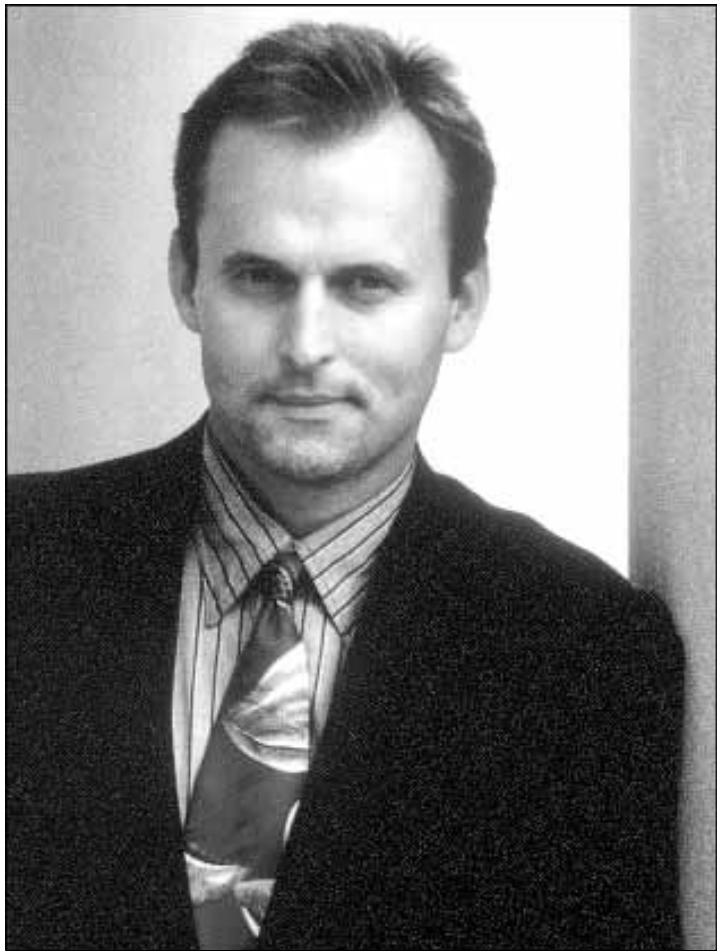
litzat a fons abans de llançar-lo al mercat. "Descric el mateix conflicte de sempre: entre l'individu i les institucions. Durant la guerra freda no ens vam fixar gaire en com creixien les multinacionals. Aleshores semblava natural donar suport als pitjors dictadors del Tercer Món, sempre que fossin anticomunistes. Però la guerra freda es va acabar i aquesta excusa ja no val. Podríem ajudar aquests països perquè es convertissin en democràcies normals, però en lloc d'això els seguim explotant com abans, amb la diferència que ara els grans protagonistes no són els governs sinó les multinacionals".

Ken Follet (Cardiff, 1949), fabricant de *thrillers* a l'engròs, arriba en català amb *Els pilars de la Terra* (Edicions 62) i en castellà amb la seva última

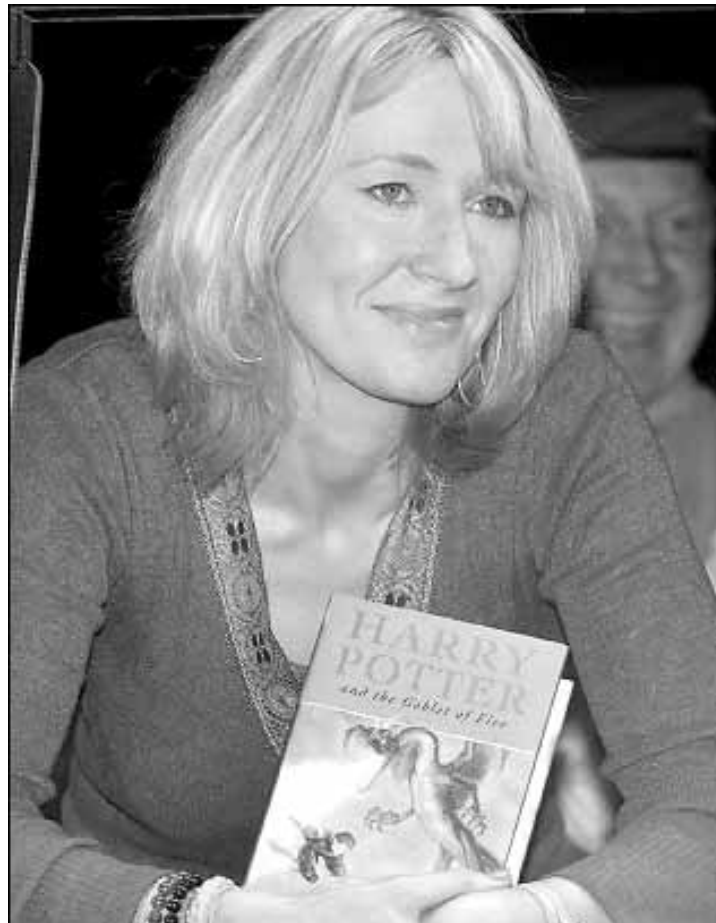
novel·la, *Doble juego* (Mondadori). "És molt satisfactori dedicar-se a una cosa en què excel·leixes, i jo sóc molt bo a l'hora d'escriure *best sellers*", diu Follet, modèstia a part. Sobre *Els pilars de la Terra*, escrita el 1989, el mateix Follet afirma que és la seva millor obra. En vol fer una continuació, però té por de no estar a l'altura. "M'esforço molt per aconseguir que cada pàgina agradi al lector i el motivi a tirar endavant". El seu lema és clar: "Si has de llegir dues vegades una línia meva, vol dir que he fracassat estrepitosament".

Un altre rei Mides del gremi del *fast-food*, **John Grisham** (Arkansas, 1955), ha penjat aquest cop la toga dels *thrillers* judicials per retornar al món rural de la seva infantesa. *La granja* (Edicions B en català i castellà) és una novel·la nostàlgica protagonitzada per uns recollectors de cotó. "La meva feina està més a prop del negoci que de l'art. No faig literatura seriosa, ja que en els meus llibres prima l'evolució de la trama per damunt de la forma", admet aquest antic advocat. La seva fórmula: "Poses un innocent en una conspiració i fas que al final se n'acabi sortint". Els lectors que enyorin els trencaclosques legals es poden consolar amb *A qualsevol preu*, de David Baldacci (Edicions 62). Baldacci, per cert, ha seguit els passos de Grisham i la tardor passada va aparcar els *thrillers* per publicar als Estats Units una novel·la ambientada al sud, com *La granja*.

Mary Higgins Clark (Nova York, 1931), coneguda com la reina del suspens, ens presenta la seva enèsima història d'intriga, com sempre amb pinzellades romàntiques: *L'últim adéu* (Proa en català i Plaza & Janés en castellà). "No em considero una escriptora de *best sellers*, això suposaria que tinc l'obligació d'escriure allò que el públic vol llegir". Sigui com sigui, és clar que el públic vol llegir el que ella escriu. La

John Grisham, especialista en 'thrillers' judicials

J.K. Rowling continua escrivint les aventures de Harry Potter

prova és que l'editorial Simon & Schuster li va pagar 36 milions de dòlars a canvi de tres novel·les.

Per la seva banda, **Danielle Steel**, la Corin Tellado americana, no té rivals en el gènere rosa. Amb més de 300 milions d'exemplars venuts, és l'autora més llegida del món. Steel, que viu en una mansió de 55 habitacions, va publicar l'any passat a Plaza & Janés un llibre que val per dos: un volum que conté les novel·les *La ballarina* i *El clon*. Parlant de clons: el plagi d'Ana Rosa Quintana potser hauria passat desapercebut si el cunyat que li va jugar la mala passada hagués copiat capítols sencers d'una escriptora menys coneguda. Però si una cosa té Danielle Steel és gent que la llegeix, i per això es va descobrir el pastís. Com que Steel escriu a preu fet, des del passat mes

d'abril ja hi ha un nou títol d'ella a les llibreries: *Dulce y amargo*, també a Plaza & Janés.

Ian Rankin (Cardenden, 1960) ha entrat al club dels elegits de la mà de l'inspector John Rebus, protagonista de les seves novel·les. L'escocès és rècord Guinness per tenir, al mateix temps, 8 llibres seus a les llistes angleses dels més venuts. La seva primera novel·la traduïda aquí és *Black & Blue* (Edicions 62 en català i RBA en castellà).

Tom Clancy (Washington, 1947), el braç armat de la colla, ha creat un gènere propi, que la crítica ha batejat com a *tecnò-thriller*, per la quantitat de detalls tècnics amb què amaneix la intriga argumental. Les seves descripcions d'armes freguen el secret oficial. Clancy acaba de publicar *El oso y el dragón* (Planeta).

▶▶▶

Bridget Jones i companyia

▶ Bridget Jones va ser la primera, però darrere d'ella no han parat d'aparèixer dones com ella que protagonitzen novel·les si fa no fa com les d'ella. L'allau de llibres clònics és tan gran que resulta fàcil perdre'n el compte. Sobretot perquè, al mercat català i espanyol, la majoria d'aquestes novel·les d'origen anglosaxó (més concretament, londinenc) es publiquen amb una coberta il·lustrada per Miguel Ángel Gallardo Paredes que contribueix encara més a la cerimònia de la confusió.

A la primera i la segona part del diari de Bridget Jones, cal sumar-hi *Junts!* i *Junts una altra vegada*, de Josie Lloyd i Emllyn Rees; *La festa de Ralph*, de Lisa Jewell; *Ningú és perfecte*, de Jane Green; i les noves incorporacions: *Boja per comprar*, de Sophie Kinsella (Edicions 62 i Salamandra) i *El club de les llamineres*, de Francesca Clementis (Plaza & Janés en català i castellà). Aquesta última és l'única que no té una il·lustració de Gallardo a la portada. Segur que me'n deixo, però és que són llibres

tan iguals que costa distingir les novetats dels que ja fa mesos que pul·lulen per les llibreries.

A sobre, Edicions 62 ha rescatat la primera novel·la de Helen Fielding, publicada el 1994, dos anys abans que Fielding encetés la febre d'obres frívoles de dones neuròtiques amb *El diari de Bridget Jones*. La novel·la es titula *Rosie se'n va a l'Àfrica* i, evidentment, també està il·lustrada per Gallardo. En castellà, la mateixa novel·la l'ha publicada Lumen amb el títol *Ricos y famosos en Nambula*. Riques i famoses s'han fet les autores (o parelles, com en el cas del tàndem Lloyd & Rees) que s'han apuntat al carro Bridget Jones. Gràcies a un oportunisme sense més pretensions que el triomf comercial, les llistes d'èxits s'han omplert fins a la saturació de dones de trenta i tants anys independents, però no alliberades, que viuen pendents de la bàscula i que se senten molt i molt desgraciades si no troben un marit a temps complet.

Stephen King ha publicat un relat exclusivament a Internet